

часу діти з усього світу приносять до монумента цуру (японських паперових журавлів), з яких роблять гірлянди і зберігають їх поряд в скляних кабінках.

«Нехай тут душі спочивають з миром, ми не будемо повторювати зла знову...» – свідчить напис на «Кенотафі»(могили-пам'ятнику, що не має поховання, або праху людини). Звичай спорудження Кенотафу ще за часів Стародавнього Єгипту було пов'язане з переконанням, що душі померлих, котрі не мають могил, не можуть знайти спокою, тому їм потрібна символічна могила. На зовнішній панелі монументу нанесений напис з молитвою за упокій душ померлих і обіцянкою всього людства ніколи не повертатися до війни. Пам'ятник знаходиться у центральній частині парку, а всередині розміщений кам'яний постамент, де зберігається 77 томів з іменами загиблих. Поряд з Кенотафом розміщений монумент «Полум'я миру», де з 1 серпня 1964 року завжди горить полум'я, і воно буде горіти до тих пір, «доки вся атомна зброя Землі не зникне назавжди...»

Головна заслуга Кендзо Танге полягає в тому, що він зміг поєднати в одне ціле архітектуру Сходу з її синтоїстичними уявленнями і західноєвропейський функціоналізм, створивши тим самим унікальний пам'ятник національного і загальнолюдського звучання. Витвори Танге нові і незвичайні, він назавжди залишиться великим художником і архітектором, ім'я якого не обмежиться рамками японської національної культури. Зараз Хіросіма – один з найкрасивіших сучасних міст Японії, а єдиною згадкою про смерть є Меморіальний парк Миру, який не дасть забути той жах і нестерпні муки мирного населення і залишиться в серцях людей, як чудо японської архітектури.

РЕНЕСАНС – ЕПОХА ВІДРОДЖЕННЯ

Яковенко Ю.А.

Науковий керівник – Мирончик П.В., доцент

Термін "Відродження" (по-французьки "ренесанс"), що підкреслює повернення культурних ідеалів античності, з'явився в XIV столітті для визначення нової культурної епохи, яка змінила Середньовіччя.

В ренесансній системі поглядів на світ архітектурі належало виключно важливе місце. У XV столітті архітектурне середовище стало як би сполучною ланкою між гуманізмом і образотворчим мистецтвом, носієм нової гуманістичної освіченості.

Як і все мистецтво раннього Відродження, архітектура цього часу багата в чому носить перехідний характер, відзначена печаткою ще не усталеного стилю, а нерідко і чарівною «неправильністю». Особливу

принадність архітектури XV століття становить її постійне тяжіння до прикрашеності багатством декору.

Для теоретиків мистецтва Відродження завданням архітектури і будівництва було служіння людині. Цим і визначаються закономірності архітектури та пластики Ренесансу.

Італійська архітектура відкрила нову еру в історії європейського мистецтва.. Архітектурні тенденції другої половини XV в архітектурі середньої Італії.

Архітектура раннього Відродження була швидше архітектурою окремої будівлі, ніж ансамблю, хоча в теорії важливе місце займала концепція ідеального плану міста.

Найбільш яскраві представники епохи Відродження: Філіппо Брунеллескі, Мікелоццо ді Бартоломео, Баттіста Альберті.

Філіппо Брунеллескі воскресив античні традиції. Творчість Брунеллескі пройнята глибоким розумінням гармонійної природи античної архітектури, раціональної ясності її тектонічних принципів. Найвідоміші архітектурні проекти цього зодчого.

Одним із зачинателів раннього Відродження є Мікелоццо ді Бартоломео, який дав розробки ряду нових архітектурних ідей. Він увійшов в історію італійської архітектури насамперед, як один із творців ренесансного типу міського будинку-палаццо. Найвідоміші архітектурні проекти цього зодчого.

Баттіста Альберті – новий тип архітектора-вченого, чия практична діяльність невіддільна від розроблених ним теоретичних принципів і гуманістичних знань. Це перший італійський архітектор, що орієнтується насамперед на давньоримську спадщину, глибоко й органічно зрозумів функціональний і естетичний зміст архітектурних форм римського будівництва, оперував ними з блискучою впевненістю і точністю. Найвідоміші архітектурні проекти цього зодчого.

ШКОЛА «BAUHAUS» ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДИЗАЙН У СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ

Севрюкова В.С.

Науковий керівник – Манохін В.П., доцент

Баухауз був осередком багатьох ідей авангарду і революційних ідей 20-х років XX ст. Новий стиль, теоретичні посилки якого часто зводяться до гасла «функціоналізм», тобто що улітарно, зручно і красиво. Однак кращі твори функціоналізму красиві тому, що дизайнери мають смак і художнє відчуття. Баухауз намагався знайти взаємини з життям на естетичному рівні.